

Thailand Conference on Reading 2013

การหมุนเวียนหนังสือระหว่างห้องสมุด: แนวทางส่งเสริมการใช้ประโยชน์จาก
หนังสือและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดช่องว่างของมาตรฐานทางวัฒนธรรม
ระหว่างคนในชุมชนเมืองและชนบท

ดร. วุฒิชัย คุ้ม หงา

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประจำปี 2556
okmd สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

Thailand Conference on Reading 2013

วันที่ 21-22 มีนาคม พ.ศ.2556

ห้องกึ่งเพชร โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ

การหมุนเวียนหนังสือระหว่างห้องสมุด: แนวทางส่งเสริมการใช้ประโยชน์จาก
หนังสือและสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดช่องว่างของมาตรฐานทางวัฒนธรรม
ระหว่างคนในชุมชนเมืองและชนบท

ดร. วุฒิชัย ถั่ว หงา

บทคัดย่อ: บทความนี้ว่าด้วยความพยายามของห้องสมุดที่จะลดช่องว่างระหว่างชุมชนเมืองกับชุมชนชนบท และระหว่างบริเวณภูเขาและที่ราบ ด้วยการส่งเสริมการอ่านและการใช้สารสนเทศของชาวเวียดนาม ประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่มีประชาชนเชื้อสายต่างๆ ถึง 54 กลุ่มชาติพันธุ์ และมีประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทมากถึง 70% นอกจากนี้ ยังมีประชากรผู้พิการทางสายตามากถึง 1 ล้านคน ในเวลาหลายปีที่ผ่านมาห้องสมุดสาธารณะได้พยายามที่จะสร้างความเท่าเทียมและสภาพที่เอื้อให้คนในชนบทและผู้พิการทางสายตามีโอกาสเข้าถึงหนังสือและสารสนเทศต่างๆ ได้ง่ายและสะดวก หนังสือและสื่อห้องสมุดอื่นๆ ได้รับการเผยแพร่จากห้องสมุดระดับจังหวัดไปยังชุมชนระดับบรากหญ้า มีการจัดจุดอ่านหนังสือสำหรับผู้พิการทางสายตาโดยเฉพาะ และห้องสมุดระดับจังหวัดมีบทบาทสำคัญในการยกระดับภูมิปัญญาและเผยแพร่ข้อมูลและความรู้ไปยังชุมชน

รูปแบบของการกระจายสื่อห้องสมุดไปยังชุมชนรวมถึงบริการหมุนเวียนหนังสือของห้องสมุดสาธารณะ (เช่น ห้องสมุดเคลื่อนที่ หนังสือเคลื่อนที่ การส่งเจ้าหน้าที่ห้องสมุดไปยังเขตที่พักอาศัยและโรงเรียน และอื่นๆ) และการให้บริการสำหรับผู้พิการทางสายตา (เช่น การให้บริการถึงที่ การหมุนเวียนหนังสือไปยังสาขาของสมาคมคนตาบอดในจังหวัดและในเขตเมือง)

การสนับสนุนของรัฐบาลและองค์กรท้องถิ่นและองค์กรต่างชาติรวมถึงโครงการของรัฐที่ให้ทุนสนับสนุนห้องสมุด โครงการพัฒนาวัฒนธรรม โครงการจัดหาหนังสือสำหรับชุมชนระดับบรากหญ้า และยังมี การสนับสนุนขององค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรและบุคคลทั่วไป

การวิเคราะห์ปัญหาความยากลำบากของห้องสมุดที่จะให้บริการในท้องถิ่นห่างไกลและคนตาบอด แสดงถึงปัญหาการขาดแคลนสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อในภาษาถิ่น การขาดแคลนการจัดส่งหนังสือ การจัดห้องสมุดเคลื่อนที่ เบี้ยเลี้ยงค่าจ้างที่ไม่เหมาะสมสำหรับบรรณารักษ์ในระดับบรากหญ้า และปัญหาจากการที่คนจำนวนมากต้องทำงานหนักเพื่อเลี้ยงชีพและไม่มีเวลาอ่านหนังสือมากนัก

นอกจากนี้ บทความนี้ยังมีโครงร่างข้อเสนอเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันสำหรับทุกคนที่จะเข้าถึงหนังสือ ข้อมูลและความรู้ในประเทศเวียดนามด้วย

บทนำ

เวียดนามเป็นประเทศที่มีประชาชนเชื้อสายต่าง ๆ มากถึง 54 กลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ประชากรเกือบ 70% ของประเทศอาศัยอยู่ในเขตชนบท พวกเขาต้องทำงานหนักเพื่อยังชีพโดยขาดโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและการส่งเสริมด้านชีวิตทางวัฒนธรรมจากรัฐบาล นอกจากนี้ ยังมีประชากรเวียดนามมากถึงประมาณ 1 ล้านคนที่เป็นผู้พิการทางสายตาซึ่งส่วนมากอาศัยอยู่ในเขตชนบทของประเทศ ด้วยสภาพดังกล่าว อัตราความยากจนจึงยังอยู่ในระดับสูง และช่องว่างระหว่างมาตรฐานการครองชีพของคนในชนบทและคนในเมือง ยิ่งกว้างขึ้น อย่างไรก็ตาม ความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์ทำให้มีวัฒนธรรมดั้งเดิมที่เอื้อต่อการเป็นประเทศที่มี พหุวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงความหลากหลายในเรื่องประเพณี กิจกรรมการรับประทานอาหาร และกิจกรรมที่ แสดงออกถึงความเชื่อทางด้านจิตวิญญาณ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมเช่นนี้เป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศ อย่างไรก็ตาม มีคำถามจากบรรณารักษ์และผู้ที่รักหนังสือว่าเราจะช่วย ผู้คนที่ด้อยโอกาสในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้พิการทางสายตา ให้เข้าถึงหนังสือและนิตยสารต่างๆ ได้ง่ายได้ ง่ายอะไรเพื่อช่วยเพิ่มรายได้และยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของพวกเขา กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ จะพัฒนาศักยภาพ ในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่มีอยู่เพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ผ่านกิจกรรมการอ่านหนังสือได้อย่างไร ซึ่งเป็นแนวคิดเรื่องอุทยานการเรียนรู้ที่เราต้องการจะเสนอกับประเทศทั้งหลายในทวีปเอเชีย

1. นโยบายพลวัตของรัฐบาลเวียดนามสำหรับชุมชนยากจนผ่านการรณรงค์เรื่องวัฒนธรรมการอ่านหนังสือ

เห็นได้ชัดแล้วว่า ความคาดหวังของการสร้างวัฒนธรรมการอ่านหนังสือสำหรับผู้ด้อยโอกาสเป็นไปตาม นโยบายของรัฐบาลเวียดนามที่ต้องการพัฒนาวัฒนธรรมการอ่านหนังสือเพื่อสร้างโอกาสในชีวิตให้ประชากร ผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้พวกเขาอ่านหนังสือให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อที่พวกเขาจะได้มีช่องทางสำหรับการเรียนรู้ ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะในการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ วัฒนธรรมการอ่านหนังสือยังเป็นเครื่องมือสำหรับคนยากจนที่จะทำให้ตนเองมีความสมบูรณ์ในชีวิตมากขึ้นตามปรัชญาพุทธศาสนาว่า “การทำ สิ่งที่ถูกต้องอย่างเต็มใจจะนำมาซึ่งผลลัพธ์อันงดงามในชีวิต” กล่าวสั้นๆ คือ การสร้างวัฒนธรรมการอ่านหนังสือ เป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ ในอีกแง่หนึ่ง วัฒนธรรมนี้จะช่วยลดความยากจนในชุมชน

ยากจนของประเทศ นโยบายดังกล่าวได้รับการสนับสนุนอย่างมากจากทั้งรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นในทุกจังหวัดและเขตของประเทศ ในบางกรณีบริษัทและสำนักพิมพ์ หรือแม้แต่บุคคลทั่วไปต่างก็สนับสนุนหนังสือและอื่นๆ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการอ่านให้กับประชาชนที่ด้อยการศึกษาในชุมชนยากจน ผลของนโยบายดังกล่าวทำให้มีการสร้างห้องอ่านหนังสือในหมู่บ้านสำหรับประชากรในชุมชนในเขตชนบทในส่วนต่างๆ ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ห้องหนังสือสำหรับผู้พิการทางสายตาที่จัดทำโดยห้องสมุดสาธารณะในเมืองโฮจิมินห์

2. บทบาทของห้องสมุดสาธารณะในการส่งเสริมการอ่านในชุมชน

ในประเทศเวียดนามนั้น เราไม่สามารถจัดตั้งระบบห้องสมุดต้นแบบที่มีห้องสมุดกลางและห้องสมุดสาขาได้ จึงเป็นเรื่องยากที่จะแลกเปลี่ยนและให้ยืมหนังสือระหว่างห้องสมุดเครือข่ายในระบบ อย่างไรก็ตาม เราได้พยายามอย่างดีที่สุดที่จะเพิ่มแหล่งหนังสือสำหรับห้องสมุดแต่ละแห่งด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยมีเป้าหมายเพื่อคนยากจน

อันที่จริง ในระยะหลายปีที่ผ่านมา ห้องสมุดสาธารณะในเขตและจังหวัดต่างๆ ได้จัดหาหนังสือมาเพียงพอสำหรับคนยากจนในหมู่บ้านโดยใช้วิธียืดหยุ่น เช่น การเวียนหนังสือระหว่างห้องสมุด โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างแหล่งทรัพยากรที่ทำให้แต่ละห้องสมุดมีความใหม่อยู่เสมอ และการสร้างห้องอ่านหนังสือสำหรับคนตาบอดในบางพื้นที่

วัฒนธรรมการอ่านหนังสือสร้างโอกาสให้เกษตรกรในหลายๆ ส่วนในประเทศ เพื่อให้พวกเขาเรียนรู้ว่าเขาสามารถลดความยากจนได้ด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น รายงานจากวารสารและหนังสือพิมพ์ต่างๆ แสดงให้เห็นว่า ผลของการรณรงค์เรื่องวัฒนธรรมการอ่านหนังสือประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี เกษตรกรในเขตห่างไกล รวมถึงเกษตรกรที่เป็นชนกลุ่มน้อย ได้นำเทคนิคและเทคโนโลยีในการทำไร่ทำนาไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถกล่าวได้ว่าสำหรับคนที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาน้อยนั้น การเรียนรู้จากหนังสือที่มีรูปภาพประกอบมีความสำคัญที่ช่วยให้พวกเขาสามารถเลี้ยงตัวเองและพึ่งพาตัวเองได้ ในบางกรณี ห้องสมุดสาธารณะได้รณรงค์เรื่อง การอ่านหนังสือเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุด ถ้านักเรียนเรียนดีแต่ยากจน นักเรียนก็จะได้รับบัตรห้องสมุด นอกจากนี้ห้องสมุดบางแห่งยังอนุญาตให้กลุ่มทหาร กลุ่มคนในชุมชนเดียวกัน หรือกลุ่มอ่านหนังสืออื่นๆ ยืมหนังสือได้เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปอ่านที่บ้าน

2.1 การให้ยืมหนังสือหมุนเวียนจากห้องสมุดสาธารณะในเขตหรือในจังหวัดไปยังห้องสมุดขนาดเล็ก ในหมู่บ้านห่างไกล

โครงการให้ยืมหนังสือข้ามห้องสมุดดำเนินการมาเป็นเวลาสิบปีแล้วในห้องสมุดระดับจังหวัด 63 แห่งในประเทศเวียดนาม โครงการนี้ประสบความสำเร็จในการสนับสนุนการให้ยืมหนังสือในเขตชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่บนที่สูงและผู้ที่ย้ายตามแนวเกาะ ที่มีโอกาสในการเข้าถึงหนังสือน้อยในเขตที่ตนอยู่อาศัย

ในการเวียนหนังสือทุก 3 หรือ 6 เดือน ห้องสมุดขนาดเล็กในท้องที่ห่างไกลแต่ละแห่งสามารถขอยืมหนังสือได้ครั้งละ 200-400 เล่ม โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ สำหรับการใช้ในเวลานั้น กลยุทธ์เช่นนี้ประสบความสำเร็จในสังคมยากจนสองประการ กล่าวคือ เป็นวิธีการที่ช่วยกระตุ้นนิสัยรักการอ่านและเป็นการทำให้ผู้คนยากจนมีโอกาสรับรู้นโยบายใหม่ๆ ของรัฐบาลตลอดจนข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการในปัจจุบันของพวกเขา การเข้าถึงหนังสือทำให้เกิดการถ่ายโอนความรู้ทางเทคนิคหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่และการผลิตที่สนองความต้องการในปัจจุบันของเกษตรกร ครอบครัวยากจนหลายครอบครัวมีโอกาสเรียนรู้และนำเทคนิคและเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่อยู่ในหนังสือไปประยุกต์ใช้ในการทำเกษตรกรรมของตนเอง และกลายเป็นเกษตรกรที่ร่ำรวยทั้งๆ ที่ทำเกษตรกรรมในพื้นที่ทุรกันดาร กลุ่มสตรีในแต่ละหมู่บ้านนับได้ว่าเป็นผู้บุกเบิกในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาการผลิตและชีวิตของตน เห็นได้ชัดว่ายิ่งพวกเขาหาวิธีการใหม่ๆ ในการทำเกษตรกรรมไปประยุกต์ใช้ พวกเขา ก็ยิ่งได้เงินกู้จากธนาคารเพื่อการผลิตทางเกษตรกรรมของตนเองง่ายมากขึ้นเท่านั้น

- การใช้รถจักรยานยนต์นำหนังสือไปยังท้องที่ห่างไกล

ในการขนย้ายหนังสือไปยังท้องที่ห่างไกลนั้น มีโครงการรณรงค์เพื่อสร้างชีวิตที่ดีกว่าสำหรับผู้ด้อยโอกาสที่จะเข้าถึงหนังสือในสังคมของเรา เนื่องจากสภาพท้องถนนที่ย่ำแย่ในท้องถิ่นห่างไกล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตที่สูง บรรณารักษ์ห้องสมุดสาธารณะจึงจำเป็นต้องนำหนังสือไปให้ชาวบ้านโดยใช้รถจักรยานยนต์ บรรณารักษ์จะใช้รถจักรยานยนต์ส่วนตัวนำหนังสือจำนวน 100-300 เล่มไปยังห้องอ่านหนังสือในชุมชนยากจนเป็นประจำตามกำหนดทุก 2-3 เดือนแล้วแต่แผนการของห้องสมุดสาธารณะแต่ละแห่ง ตัวอย่างที่ดีตัวอย่างหนึ่งคือ Mai Thi Lam บรรณารักษ์ของห้องสมุดโรงเรียนในหมู่บ้าน Tan Khanh Hoa ในเขต Giang Thanh จังหวัด Kien Giang ใกล้พรมแดนเขมร-เวียดนาม จะนำหนังสือจากห้องสมุดของตนเองไปที่ห้องอ่านหนังสือในโรงเรียนสาขา 6 โรงเรียนให้นักเรียนชาวเขมรอ่านเป็นประจำทุกวัน โดยที่ห้องอ่านหนังสือบางแห่งตั้งอยู่ห่างไกลจากห้องสมุดของเธอถึง

20 กิโลเมตร ตัวอย่างที่ดีอีกตัวอย่างหนึ่งคือ Pham Thi Hoa ผู้อำนวยการของห้องสมุดสาธารณะของเขต Bat Cat ในจังหวัด Lao Cai ที่ทุกครั้งที่มีการหมุนเวียนหนังสือ ก็จะใช้รถจักรยานยนต์นำหนังสือ 200-300 เล่มไปยังจุดหมายปลายทางที่ห่างไกล การสนับสนุนเช่นนี้ทำให้เด็กนักเรียนในหมู่บ้านมีโอกาสได้เรียนรู้จากการอ่านสำหรับห้องสมุดโรงเรียนประจำสำหรับชนกลุ่มน้อย เธอจะใช้เวลาสัปดาห์ละหนึ่งวันช่วยบรรณารักษ์ในห้องสมุดเล็กๆ ที่นั่นทำงานและให้บริการแก่นักเรียนทั้งหลายเต็มที่

- การใช้รถพิเศษไปบริการหนังสือให้พื้นที่ห่างไกล

ในประเทศเวียดนาม มีห้องสมุดจำนวนสามแห่งที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการหมุนเวียนหนังสือไปยังผู้อ่านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ห้องสมุดทั้งสามคือ ห้องสมุดวิทยาศาสตร์ทั่วไปในเมืองโฮจิมินห์ ห้องสมุดสาธารณะในเมืองฮานอย และห้องสมุดสาธารณะในเมืองเยินไบ ซึ่งห้องสมุดทั้งสามแห่งจัดเป็นรูปแบบใหม่ของการหมุนเวียนหนังสือในประเทศเวียดนาม เพื่อให้ผู้อ่านในเขตชนบทมีโอกาสได้อ่านหนังสือใหม่ๆ และสนองความต้องการในปัจจุบันของตนเอง ประกอบด้วยความรู้ ข้อมูลข่าวสาร สารบันเทิง และอื่นๆ วิธีการดังกล่าวเป็นประโยชน์สำหรับชนกลุ่มน้อยและทหารที่อยู่ในบริเวณชายแดนห่างไกลจากชุมชนเมือง

ภาพที่ 1: ห้องสมุดเคลื่อนที่ของห้องสมุดวิทยาศาสตร์ทั่วไปในเมืองโฮจิมินห์

ห้องสมุดสาธารณะแห่งฮานอยมียานพาหนะเป็นห้องสมุดเคลื่อนที่หนึ่งคัน มีหนังสือจำนวน 1,500 เล่ม และมีเครื่องคอมพิวเตอร์ต่ออินเทอร์เน็ตจำนวน 6 เครื่องเพื่อให้บริการแก่หมู่บ้านยากจน 10 แห่งในเมือง

ห้องสมุดมีแผนการสำหรับสามปีข้างหน้าที่จะนำรถยนต์คันนี้ออกวิ่งให้บริการทุกๆ วันหยุดสุดสัปดาห์เพื่อสนับสนุนนักเรียนในหมู่บ้านให้เรียนรู้จากการอ่านและการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 2: ห้องสมุดเคลื่อนที่ – ความรู้ติดล้อของห้องสมุดฮานอยออกให้บริการในบริเวณชานเมืองฮานอย

- รูปแบบใหม่ของการจัดหาหนังสือให้นักอ่านในโรงเรียน

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2007 เป็นต้นมา โรงเรียน Le Van Tam ในเมือง Long Mai จังหวัด Hau Giang ได้นำกลยุทธ์ใหม่มาใช้ในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตในหลายๆ ด้านในระหว่างเวลาพักที่โรงเรียน ในช่วงพัก ตัวแทนของห้องเรียนจะสุมหยิบหนังสือหรือนิตยสารจากกล่องหนังสือที่ตกแต่งอย่างสวยงามในช่วงพักมาอ่านให้เพื่อนนักเรียนด้วยกันฟังเรื่องหรือข้อมูลจากหนังสือได้ร่วมเงินต้นไม่ใหญ่ หนังสือและนิตยสารในกล่องหนังสือจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสรู้จักแนวคิดและข้อมูลใหม่ๆ และสอนให้นักอ่านรุ่นเยาว์มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตามความคิดของตน

- ห้องอักษรล้มผัสสำหรับผู้พิการทางสายตา

เป็นเรื่องน่ายินดียิ่งที่นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1999 เป็นต้นมา รัฐมนตรีกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวของเวียดนามได้ให้การสนับสนุนห้องสมุดสาธารณะหลายแห่งในเมืองใหญ่ เช่น ห้องสมุดสาธารณะแห่งฮานอยและห้องสมุดวิทยาศาสตร์ทั่วไปของเมืองโฮจิมินห์ เพื่อจัดให้มีบริการห้องอักษรล้มผัสสำหรับผู้พิการทางสายตา จนถึงปัจจุบันนี้ มีห้องอักษรล้มผัสจำนวน 34 แห่งที่เปิดให้บริการกับผู้พิการทางสายตาในจังหวัดต่างๆ

อย่างไรก็ตาม มีคนจำนวนไม่มากนักที่มาที่ห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสืออักษรเบรลล์ ทั้งนี้ เนื่องจากการอ่านอักษรเบรลล์เป็นเรื่องต้องใช้เวลาในการฝึกฝน ในขณะเดียวกัน ความยากลำบากในการเดินทางก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้พิการทางสายตาไม่ออกไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุด ดังนั้น เพื่อให้คนกลุ่มนี้มีโอกาสได้อ่านหนังสือ การนำหนังสืออักษรเบรลล์ไปให้สมาคมผู้พิการทางสายตาจะเป็นประโยชน์มากกว่า ในความเป็นจริงแล้ว ห้องสมุดสาธารณะจำนวนหลายแห่งในประเทศไทยได้ร่วมมือกับกลุ่มผู้พิการทางสายตากลุ่มต่างๆ เพื่อเพิ่มกิจกรรมการฝึกอ่านหนังสืออักษรเบรลล์ให้กับคนยากจน มีการจัดประกวดหนังสืออักษรเบรลล์ในเมืองต่างๆ หลายเมืองเพื่อให้คนตาบอดมีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาความรู้เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของตน

ภาพที่ 3: เด็กพิการทางสายตาในห้องสมุดวิทยาศาสตร์ทั่วไปในเมืองโฮจิมินห์

- การส่งเสริมกิจกรรมการอ่านของห้องสมุดเอกชน

มีการจัดตั้งห้องสมุดเอกชนกว่า 50 แห่งและชั้นหนังสือสำหรับครอบครัวอีก 80 แห่งเพื่อให้บริการชุมชนในท้องที่ต่างๆ โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริจาคต่างๆ ในประเทศ ซึ่งมีฐานะดีและมีความตั้งใจดี ตัวอย่างเช่น Sir Nguyen Quang Thach ที่อาศัยอยู่ในเขต Quynh Phu จังหวัด Thai Binh ที่รวบรวมเงินทุนเพื่อสร้างชั้นหนังสือสำหรับครอบครัวเพื่อจัดหาหนังสือสำหรับชุมชนในชนบทของเขา Sir Nguyen Quang Thach ตระหนักดีว่า ในชนบทมีหนังสือจำนวนน้อยมากแต่มีคนที่ต้องการอ่านหนังสือเป็นจำนวนมาก ซึ่งก็เป็นดังนั้น และมีคนมา

อ่านหนังสือที่ชั้นหนังสือที่เขาจัดทำให้จำนวนมาก โดยรวมแล้วเป็นเด็กนักเรียนถึง 80% ทุกวันนี้มีแนวโน้มที่จะนำรูปแบบนี้ไปใช้ในท้องที่ต่างๆ ในจังหวัด Thai Binh คาดหวังกันว่ายังมีชั้นหนังสือสำหรับครอบครัวมากขึ้นเท่าไรก็จะมี “พื้นที่อ่านหนังสือ” มากขึ้น พวกเขาอ้างกล่าวด้วยว่าผู้อ่านเดินทางไปชั้นหนังสือสำหรับครอบครัวไม่ใช่เพื่ออ่านหนังสือเท่านั้น แต่ยังไปเพื่อแบ่งปันความสนใจ นิยาย และด้านอื่นๆ ของชีวิตกับคนอื่น นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสที่ทำให้พวกเขาได้พบปะแลกเปลี่ยนปัญหาด้านการผลิตงานเกษตรตลอดจนปัญหาความยากลำบากในชีวิตและหาทางช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

3. กิจกรรมของรัฐบาลและองค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไรในการดูแลกิจกรรมการอ่านของประชาชนเพื่อการพัฒนาความสามารถส่วนตน

เมื่อยังมีชีวิตอยู่ ประธานาธิบดีโฮจิมินห์เป็นผู้ที่มีความสนใจเรื่องการสร้างโอกาสการอ่านของประชาชนเป็นอย่างมาก ท่านกล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “Revolutionary Way” (Duong Cach Mehn, 1927) ว่าในการเตรียมการก่อตั้งพรรคนั้น จำเป็นต้องเปิดห้องอ่านหนังสือไปพร้อมๆ กับการสร้างโรงเรียนและโรงพยาบาล ท่านประธานาธิบดียังกล่าวไว้ด้วยว่า ควรมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนในโรงเรียน การเรียนจากหนังสือและการเรียนจากชีวิตจริง

ดังนั้น ในนโยบายการพัฒนาประเทศของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม จึงมีการวางแนวทางให้รัฐบาลดำเนินงาน หน้าที่หลักของรัฐบาลคือการสร้างสภาพที่ดีที่ช่วยให้ประชาชนของประเทศได้อ่านหนังสืออย่างมีประสิทธิภาพ ในปี ค.ศ. 2004 คำสั่งสำคัญของคณะกรรมการกลางพรรค หมายเลข 42/CT-TW มีดังนี้

- (1) เราจำเป็นต้องดูแลเรื่องการพัฒนาวัฒนธรรมในการอ่านสำหรับประชาชนทุกระดับชั้นและทุกองค์กรในประเทศ
- (2) เราต้องพยายามอย่างดีที่สุดที่จะพัฒนาเครือข่ายการจัดหาหนังสือ นิติยสาร และสิ่งพิมพ์อื่นๆ โดยมีเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการในปัจจุบันของประชาชนที่อ่านหนังสืออยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณชนบทห่างไกลและโดดเดี่ยว [1]

เราตระหนักดีว่าการพัฒนาข้อมูล ความรู้ และวัฒนธรรมในวิถีทางที่ถูกต้องเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ เมื่อพิจารณาถึงประเด็นสำคัญเรื่องวัฒนธรรมสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคตนั้น ประเทศเวียดนามมีกลยุทธ์ทางด้านวัฒนธรรมของรัฐบาลที่เรียกว่า “กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรม” โดยมีเป้าหมายในปี ค.ศ. 2020 กลยุทธ์นี้ได้ระบุวัตถุประสงค์และงานในการพัฒนาวัฒนธรรมโดยรวมและการพัฒนาห้องสมุด

โดยเฉพาะ ดังนี้ (ก) การพัฒนานวัตกรรมในการบริหารจัดการห้องสมุดเพื่อบริการประชาชนให้ได้อ่านหนังสืออย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการให้บริการข้อมูลสารสนเทศและการใช้เทคโนโลยี ที่ให้บริการอัตโนมัติและทันสมัยในการบริหารจัดการห้องสมุด (ข) การจัดตั้งเครือข่ายระหว่างห้องสมุดต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์จากคุณลักษณะที่เป็นประโยชน์ของเครือข่ายเพื่อบรรยากาศในการค้นคว้า และเพื่อให้ห้องสมุดแต่ละแห่งในเครือข่ายมีความสมบูรณ์อย่างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และ (ค) การพัฒนาการอ่านสำหรับประชาชนในรูปโครงการระยะยาวของประเทศที่มุ่งเน้นความยั่งยืนของการพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรมและทันสมัย [2]

การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสื่อเป็นเรื่องจำเป็น โดยมีเป้าหมายอยู่ที่กระบวนการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนในการเลือกหนังสือสำหรับคนอ่าน นอกจากนี้ การจัดหาสื่อห้องสมุดและเวลาในการอ่านที่เหมาะสมและพอเพียงเป็นเรื่องที่จำเป็นเช่นกัน ท้ายที่สุด จำเป็นต้องมีการรณรงค์เรื่องการอ่านทั่วประเทศ เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในปัจจุบันและเพื่อประชากรชาวเวียดนามรุ่นต่อไป

3.1 โครงการของรัฐบาลกลางในการให้เงินสนับสนุนห้องสมุดและหนังสือสำหรับประชาชน

รัฐบาลใช้เงินจำนวนมากจากภาครัฐในการจัดทำโครงการนี้ โดยมีกิจกรรมโครงการหลักสามกิจกรรม ได้แก่ โครงการของกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว มีกิจกรรมจัดหาหนังสือให้กับห้องสมุดเขตในท้องถิ่นท่าไกลและสนับสนุนหนังสือสำหรับหมุนเวียนให้กับห้องสมุดในจังหวัด ใช้งบประมาณ 25 พันล้านต่อปี โครงการของกระทรวงสารสนเทศและการสื่อสาร ได้จัดตั้งและลงทุนในหน่วยติดตามงานสร้างวัฒนธรรมในหมู่บ้าน ขณะที่โครงการของกระทรวงยุติธรรมได้จัดหาหนังสือกฎหมายสำหรับชุมชน โครงการทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นความพยายามที่จะช่วยให้ผู้คนมีโอกาสเข้าถึงและใช้หนังสือได้โดยสะดวกสบายมากขึ้น

3.2 การสนับสนุนขององค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไรในเรื่องการอ่านหนังสือของประชาชน

อันที่จริง มีองค์กรระดับนานาชาติและประเทศต่างๆ ที่ให้การสนับสนุนกิจกรรมดังกล่าว ผู้บริจาครายหลัก ได้แก่ องค์กรยูเนสโก มูลนิธิเอเชีย บริติชเคาน์ซิล และธนาคารโลก โดยมีกิจกรรมต่างๆ เช่น การให้ความสนับสนุนเรื่องหนังสือแก่ห้องสมุด การจัดสรรงบประมาณ การเชิญนักเขียน และการสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอื่นๆ ห้องสมุดมากกว่า 163 แห่งได้รับหนังสือจากการสนับสนุนของมูลนิธิเอเชีย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 จนถึงปัจจุบัน มีมูลค่ารวมกว่า 15 ล้านเหรียญสหรัฐ

แหล่งทุนสนับสนุนที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่งคือมูลนิธิบิลล์และเมลินดา เกตส์ ซึ่งให้การสนับสนุนผ่าน “โครงการพัฒนาความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตสาธารณะในเวียดนาม” รวม

เป็นเงิน 50 ล้านบาทเหรียญสหรัฐ (33 ล้านบาทเหรียญจากมูลนิธิผู้บริจาคและอีก 17 ล้านบาทเหรียญจากผู้บริจาคของเวียดนาม) จังหวัดและเมืองต่างๆ 40 แห่งของเวียดนามได้รับการสนับสนุนจากโครงการนี้

แหล่งสนับสนุนที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งที่ทำให้การสนับสนุนด้านหนังสือและสื่อสำหรับผู้พิการทางสายตาคือ FORCE (Foundation for Resource Centers and Libraries for Print Handicapped in Developing Countries)

ก่อนปี ค.ศ. 2000 มีห้องสมุดจำนวนสองแห่งเท่านั้นที่ให้บริการแก่คนตาบอด แต่ด้วยการสนับสนุนของกองทุน FORCE การให้บริการได้ขยายตัวไปทั่วประเทศ ซึ่งเป็นกระบวนการกระตุ้นความก้าวหน้า มีการใช้เงินทุนสนับสนุนสตูดิโอสี่แห่งเพื่อผลิตหนังสือแบบดิจิทัลสำหรับคนตาบอด โดยมีห้องสมุดวิทยาศาสตร์ทั่วไปแห่งเมืองโฮจิมินห์เป็นห้องสมุดต้นแบบที่ให้บริการด้านข้อมูลสำหรับผู้ที่ไม่มองเห็น ห้องสมุดแห่งนี้ได้กลายเป็นทั้งผู้ผลิตหนังสืออักษรเบรลล์และจัดหาสื่อที่มีประโยชน์สำหรับห้องสมุดมากกว่า 100 แห่งทั่วประเทศ ในระหว่างปี ค.ศ. 2000-2001 กองทุน FORCE ได้สนับสนุนการศึกษา โดยการก่อสร้างห้องสมุดขนาดเล็กที่ศูนย์สำหรับคนตาบอดและสถานรับเลี้ยงเด็ก [3]

โครงการอีกโครงการหนึ่งมีชื่อว่า “ห้องอ่านหนังสือ” (Room to Read) ซึ่งเริ่มเปิดโครงการโดยตรงประสานบริษัทไมโครซอฟท์ในประเทศเวียดนาม เพื่อจัดหาหนังสือโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้กับเด็กด้อยโอกาสและสร้างโอกาสให้คนยากจนได้มีโอกาสอ่านหนังสือ “ห้องอ่านหนังสือ” เป็นองค์กรเอกชนระดับนานาชาติที่สนับสนุนการศึกษาในเขตทุรกันดาร โดยมีคำขวัญขององค์กรว่า “โลกเปลี่ยนเพราะเด็กๆ ได้ไปโรงเรียน”

4. ปัญหาของห้องสมุดในการให้บริการผู้คนที่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกลและผู้พิการทางสายตา

ถึงแม้ประเทศเวียดนามจะสามารถช่วยเหลือผู้คนที่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกล โดยเฉพาะคนตาบอด ได้มากขึ้นกว่าเดิม แต่ก็ยังมีอะไรหลายๆ อย่างที่ควรจะทำเพื่อเพิ่มโอกาสที่แท้จริงให้พวกเขา ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเรามีหนังสือและนิตยสารในจำนวนจำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือและสื่อที่เป็นภาษาถิ่นและสื่อสำหรับผู้พิการทางสายตา เนื่องจากการจัดพิมพ์หนังสือในภาษาถิ่นและหนังสือสำหรับผู้พิการทางสายตาให้ทำได้น้อย ดังนั้น สำนักพิมพ์จึงไม่สนใจที่จะพิมพ์หนังสือเหล่านี้ เพื่อแก้ปัญหาเรื่องการจัดหาหนังสือพวกนี้ให้ห้องสมุดสาธารณะ คำสั่งรัฐบาลเลขที่ 72/2002/ND-CP ได้กำหนดว่า ห้องสมุดสาธารณะประจำจังหวัดจะต้องจัดตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบผลิตเอกสารให้กับชนกลุ่มน้อยที่อาศัยอยู่ในจังหวัดของตน นอกจากนี้ห้องสมุดสาธารณะยังต้องรับผิดชอบประสานงานกับสมาคมคนตาบอดเพื่อผลิตหนังสือและหนังสือพิมพ์อักษรเบรลล์ให้ผู้พิการทางสายตา [4] ในความเป็นจริง งบ

ลงทุนสำหรับกิจกรรมของห้องสมุดจะมีอยู่จำกัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องสมุดประจำเขต และผลงานของห้องสมุดประจำเขตบางแห่งก็ไม่ดีนัก เนื่องจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดประจำเขตมีทักษะทางวิชาชีพในระดับต่ำ เงินทุนที่จัดสรรสำหรับกิจกรรมของห้องสมุดที่ศูนย์วัฒนธรรม สารสนเทศและกีฬา ก็ไม่เพียงพอสำหรับกิจกรรมทุกกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดซื้อหนังสือใหม่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกิจกรรมห้องสมุดประจำเขตจึงยังมีไม่มากนัก ห้องสมุดสาธารณะก็ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงยังไม่มีหนังสือหรือสื่อต่างๆ มากนัก เนื่องจากงบประมาณจำกัด ในขณะที่ราคาหนังสือ หนังสือพิมพ์ และเอกสารต่างๆ มีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้น ผลก็คือจำนวนหนังสือในห้องสมุดสาธารณะเฉลี่ยต่อประชากรจึงต่ำมาก คือ มีหนังสือเพียง 0.36 เล่มต่อประชากรหนึ่งคน ชนกลุ่มน้อยที่ไปใช้บริการห้องสมุดสาธารณะก็มีจำนวนไม่มากเพราะมีหนังสือในภาษาถิ่นของตนน้อย การให้บริการยืมหนังสือข้ามห้องสมุดก็มีจำกัด ในบางกรณี ประชาชนที่อาศัยในท้องถิ่นห่างไกลต้องการอ่านหนังสือ แต่ห้องสมุดก็อยู่ไกลจากบ้านของพวกเขาเกินไป

ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยนั้น เฉพาะวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่เท่านั้นจึงจะมีเงินทุนและโครงการพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา และถึงแม้ส่วนใหญ่จะสร้างห้องสมุดได้ แต่ห้องสมุดก็ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษา

ห้องสมุดของโรงเรียนโดยทั่วไปก็อยู่ในสภาพอ่อนแอเนื่องจากงบประมาณจำกัด ทรัพยากรมนุษย์และโครงสร้างพื้นฐานไม่แข็งแกร่งพอ จำนวนหนังสือในห้องสมุดน้อย และบรรณารักษ์ส่วนมากขาดทักษะทางวิชาชีพ ในส่วนของคนอ่านนั้น พวกเขาก็ยุ่งกับการหาเลี้ยงชีพและไม่มีเวลาอ่านหนังสือมากนัก ประชากรเวียดนามมากกว่า 70% เป็นเกษตรกรและลูกจ้างที่มีรายได้น้อย ดังนั้นจึงยังไม่มีนิสัยรักการอ่าน

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างความเท่าเทียมกันในการใช้หนังสือ สารสนเทศและความรู้

เราสรุปได้ว่าการปรับปรุงสถานะการอ่านให้ดีขึ้นเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดและจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเพิ่มขึ้นจากรัฐบาล องค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร และจากทุกภาคส่วนในสังคม

5.1 ข้อเรียกร้องสำหรับรัฐบาล

รัฐบาลต้องมีนโยบายที่เหมาะสมในการพัฒนาการอ่านเพื่อทำให้ประชากรมีสิทธิที่จะอ่านและได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือ นโยบายของรัฐบาลจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวัฒนธรรม และต้องให้การสนับสนุนห้องสมุดและกิจกรรมการพิมพ์อย่างมาก

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาห้องสมุดนั้น จะต้องมีการพัฒนาทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการอ่านในระดับประเทศ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาในปัจจุบัน ดังนั้นการเพิ่มงบประมาณสนับสนุนให้กับห้องสมุดมากขึ้นผ่านทางกระทรวงวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องในระยะยาว นอกจากนี้ ยังต้องให้การสนับสนุนทางการเงินแก่สำนักพิมพ์ในการจัดพิมพ์หนังสือภาษาถิ่นของชนกลุ่มน้อยและหนังสือสำหรับคนตาบอดด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว

กระทรวงมีความรับผิดชอบต่อรัฐบาลในการบริหารจัดการกิจกรรมห้องสมุดในระดับรัฐ ดังนั้นจึงต้องมีข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลในการวางนโยบายสำหรับห้องสมุดและการสร้างความเท่าเทียมกันสำหรับประชาชนที่มีสภาพต่างกันในการใช้หนังสือ สารสนเทศ และความรู้ บรรณารักษ์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญเพราะมีหน้าที่จัดกิจกรรมให้ประชาชนได้อ่านหนังสือ และสนองความต้องการในการอ่านและใช้สารสนเทศอย่างเหมาะสม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการฝึกอบรมและเพิ่มพูนทักษะใหม่ๆ ให้กับบรรณารักษ์อย่างสม่ำเสมอ

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงสารสนเทศและการสื่อสาร

ควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการอ่านในทุกจังหวัดและทุกเมืองของประเทศ เพื่อให้ประชากรตระหนักถึงการอ่านและความหมายของการอ่าน เช่น การจัดเทศกาลการอ่านของเวียดนาม การจัดสัปดาห์การอ่านหนังสือแห่งชาติ นิทรรศการหนังสือ การลดราคาหนังสือ และการจัดงานหนังสือเป็นระยะๆ ในส่วนต่างๆ ของประเทศ นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีการจัดการเสวนา การแนะนำหนังสือทางรายการโทรทัศน์ วิทยุและอินเทอร์เน็ต เพราะรายการโทรทัศน์และวิทยุสามารถจัดในเวลาที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชมและผู้ฟังในวงกว้าง และควรมีกิจกรรมเพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ที่อุทิศตนในการพัฒนาวัฒนธรรมการอ่านของประเทศในด้านต่างๆ ดังนี้คือการสร้างงานที่มีคุณค่า การจัดหาและเผยแพร่สื่อที่มีคุณค่าสำหรับการอ่านเพื่อการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ ศิลปะและมนุษยศาสตร์

สำนักงานบริการและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน องค์กรและสมาคมวิชาชีพ

การดึงดูดความสนใจของสังคมสู่วัฒนธรรมการอ่านเป็นเรื่องจำเป็น การส่งเสริมงานที่มีลักษณะสร้างสรรค์ของสมาพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านการสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรม ศิลปะ สารสนเทศและสื่อ ตลอดจน

การส่งเสริมบทบาทของสมาคมวิชาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เช่น สมาคมวิชาชีพนักเขียน สำนักพิมพ์ และสมาคมห้องสมุด

นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องปลูกฝังให้เกิดความเพลิดเพลินทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ใช้แรงงานและเกษตรกร ส่งเสริมการประสานงานระหว่างสถาบันทางวัฒนธรรม เช่น ศูนย์ติดตามงานสร้างวัฒนธรรม ห้องสมุดชุมชน และห้องอ่านหนังสือสาธารณะ

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับห้องสมุด

เราจำเป็นต้องให้ความสนใจกับห้องสมุดสาธารณะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ ดังเช่นการให้บริการของร้านหนังสือขนาดใหญ่ที่มีผลงานหนังสือต่างๆ ของโลกและของเวียดนามในศาสตร์ต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วัฒนธรรมและศิลปะ เทคโนโลยี การแพทย์ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น การใช้กลยุทธ์ดึงดูดความสนใจให้ประชาชนหันมาใช้บริการห้องสมุดสาธารณะ การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการ เพื่อให้ผู้อ่านมีโอกาสไปห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือได้ง่ายขึ้น ท้ายที่สุด จำเป็นต้องมีการระดมทุนจากองค์กร บุคคลทั่วไป และองค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร เพื่อสร้างห้องสมุดในชุมชนสำหรับท้องถิ่นที่ห่างไกล

สรุป

- การสนับสนุนการอ่านสำหรับพลเมืองทั้งประเทศเป็นสะพานเชื่อมโยงและลดช่องว่างระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท เพื่อให้พลเมืองทุกคนมีโอกาสเข้าถึงสารสนเทศและความรู้ผ่านหนังสือและหนังสือพิมพ์
- การส่งเสริมการอ่านสำหรับพลเมืองเป็นการสร้างโอกาสในการพัฒนาอย่างยั่งยืนสำหรับประเทศ และช่วยให้ผู้ยากไร้โดยเฉพาะผู้พิการที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นห่างไกลมีเครื่องมือที่จะเอาชนะความยากลำบากในชีวิตได้
- การเพิ่มกิจกรรมการอ่านเป็นวิธีการที่ดีสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองของพลเมืองเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
- กิจกรรมดังกล่าวมีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับวัตถุประสงค์ด้านกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศในช่วงปี ค.ศ. 2011-2020 ที่พรรคและรัฐบาลเวียดนามได้กำหนดไว้

เชิงอรรถ

1. Communist Party of Vietnam (2004). Directive number 42/CT-TW of the Party Central Committee Secretariat
2. Ministry of Culture, Sports and Tourism (2009) Cultural Development Strategy to 2020, Hanoi.
3. Increase access to information for blind people: 10 years of cooperation between Vietnam and FORCE Fund (2010), Hanoi
4. Decree 72/2002/ND-CP of the Government detailing the implementation of the Ordinance Library.

